

Sechtem chondrin vepre qnes,
mi vay neseu.

Iserchem chunndem vepre eynes,
 mi waz nehem.
 Mepündeschem, nem veressem
 tábé — vāom tūelwesch,
 hūz pantag lewit belōthe
 echemmel a nechem.

Faj a liány ~~szem~~ szemében, ragadt tekintet,
 hogy ember is vagyok,
 hogy belátni is lehettem
 a nyomor sárga saját —
 de vendégek is, józsefi élet,
 nem lártok.

dem lairah, asal ~~asal~~ mentem mapamat,
alohy lebet,
asal ~~asal~~ illi h' amah
keresem a hui mapang h' eket,
ati oleben i kuber
ajand'et ramoua. retyet.

Rechnen emontani vepre ~~ypet~~,
mi van velen — ^{konen} ~~konen~~,
het is levelf ~~rege~~ ^{rege} ~~debe~~,
a gonlos rechen,
hon bis indreinet tuden,
marandj velen.

Töred me a világra elmeszlek,
~~minden~~ ^{Árka} ~~utak~~ ^{utak}
~~és~~ ^{és} ~~haza~~ ^{haza},
 melid verő
 fényes bús vonalak utadnak,
 a nyugalom, a jó és
 kényes kényes bús
 mint réstökben levegő.

Izél támaszt és könnyű kezem,
emlegeti a mórnyad,
belep,
felér vagy a rejtőstül,
szegye bontakozt :
úgy öröklé mint haza bontakozt
széki akaro fopbat.

Ijestelel a világgal :
ami lesz, ha nem ved
a en húnyem? ~~ami en ha vedtet, his nagyos aggal~~
~~is fellel voltam bant a város ad ügyef?~~ ami lesz ved? — később kényszer
is ijestelel — is panaszrodom inkább is
romjaimon kéreks fel!

Él. támad és elinni kerül, —
húdom, nyomaidon bedől
az is mi eddig ép volt, s meg nem épül
felbe. se ép se föld —
mindenfélből nagy ~~lehel~~ ^{nyugat} ram
mel le voltál mindenfélből.

Lecheim elmondani népe egyes
mi vagy nekem,
most, amikor már húzódt, menekrel
s neher fejem
hogyelva varja, honnane meg már
a pereltem.